

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Innocentio XIII. & Benedicto XIII. editas

Luxemburgi, 1740

LIX. Confirmatio erectionis Ecclesiæ Urbinaten. in Metropolitanam, &
subjectionis eidem Ecclesiæ Eugubinæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74724)

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXII. Maji MDCCXXV. Pontificatus nostri Anno Primo.

LIX.

Confirmatur Constitutio Pii IV. super erectione Ecclesiæ Urbinatenfis in Metropolitanam, & subiectione eidem Ecclesiæ Eugubinæ; quæ iterum prædictæ Urbinatenfi Ecclesiæ perpetuo subiecta declaratur.

Diſta Pii Constitutio hic inserta edita fuit 1563. Junii 4. P. 4. & hujus Const. ed. 1726. Sept. 12. P. 3. erigitur in Sedem Archiepiscopalem Cathedralis Lucen.

Dat. 23. Maji
1725. An. 1.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

Circumspecta Romani Pontificis providentia iis, quæ rationabilibus suadentibus causis pro Christianissimorum utilitate, salubrique, & prospera Ecclesiarum, præsertim Cathedralium, ac Metropolitanarum directione a Prædecessoribus suis laudabiliter disposita, & constituta fuisse dignoscuntur, ut eo firmiter illibata permaneant, quo sæpius fuerint Apostolicæ Sedis communita præsidio, libenter suæ approbationis, atque confirmationis robur adjicit, & si quando ob rerum, ac temporum varietatem, vel exorta dissidia, debitæ executioni ex integro demandata non fuerint, & instaurat, ac de novo decernit, excitas controversas dirimit, interjecta impedimenta e medio tollit, & alias Apostolicæ auctoritatis partes desuper interponit, prout omnibus circumstantiis mature perpensis, eorumdem fidelium salutis, & commodis, Ecclesiarumque prædictarum, ac illis præpositorum Sacrarum Antistitum pacifico, & tranquillo statui conspicit in Domino salubriter expedire.

Alias a præfato Pio IV. Ecclesia Urbinatenfis in Metropolitanam erecta fuit; eique Eugubina Ecclesia inter alias subiecta.

§. 1. Sane olim fel. recor. Pius Papa IV. Prædecessor noster secum reputans Ecclesiam Urbinatensem Sedi Apostolicæ immediate subiectam inter alias illarum partium Cathedrales Ecclesias insignem, ac nobilem, necnon Urbini Civitatem Ducatus titulo, egregiarumque personarum multitudine, & Cleri, Populique frequentia decoratam, Metropolitana prælatione merito dignam existere, habita prius desuper cum Venerabilibus Fratribus nostris, tunc suis S. R. E. Cardinalibus deliberatione matura, ac de eorum consilio, eandem Urbinatensem Ecclesiam in Metropolitanam cum omnimoda Jurisdictione, & superioritate, necnon Pallii, & Crucis delatione, aliisque Metropolitanicis Insigniis, perpetuo erexit, ac instituit, illique Calliensem, Senogallensem, Pisaurensem, Forosempronensem, Feretranam, & Eugubinam Sedi præfate similiter immediate subiectas, & in Ducatu Urbinatenfi consistentes Ecclesias, cum earum Civitatibus, & Diocæsisbus pro sua Provincia, illarumque Præsules pro tempore existentes pro suis suffraganeis Episcopis, necnon Capitula, Clerum, & Populum earumdem pro suis Provincialibus, videlicet Callien., Senogallien., Pisaurensem, Forosempronensem, & Feretran. Ecclesias, ipsorum Episcoporum ad hoc expresso accedente consensu: Eugubinam vero, postquam tunc existentis Episcopi Eugubini, & Cardinalis Jacobi de Sabellis nuncupati, cui regressus, seu accessus, & ingressus ad ipsam Eugubinam Ecclesiam in certos tunc expressos eventus Apostolica auctoritate reservatus fuerat, accessisset assensus, alias

eiusdem Ecclesiæ Eugubinæ vacatione pro tempore occurrente perpetuo concessit, & assignavit, necnon univerfos prædictos Præsules quo ad omnia Metropolitanica Jura existentia pro tempore Archiepiscopo Urbinatenfi subiectos esse, & tanquam membra capi, obsequi, ac de Archiepiscopalis Juribus per eos responderi debere voluit, & mandavit, quemadmodum uberius continetur in literis Apostolicis a prædicto Pio Prædecessore desuper editis, quarum tenor est, qui sequitur, videlicet.

§. 2. Pius Episcopus Servus Servorum Dei, Ad perpetuam rei memoriam. Super univerfas Orbis Ecclesias, eo disponente, qui cunctis imperat, & cui omnia obediunt, meritis licet insufficientibus a Domino constituti levamus in circuitu Agri Domini oculis nostræ mentis more pervigilis Pastoris inspecturi quid Ecclesiarum ipsarum, præsertim Cathedralium insignium, statui, & decori congruat, quidve operis circa illas, earumque statum prosperum, & felicem impendi debeat, & divino fultu præsidio, quo cuncta ex sui benignitate pro Populorum suorum fidelium salute disponuntur, ad ea quæ statui Ecclesiarum hujusmodi congrunt, nostrique officii partes salubriter, & utiliter impendere curamus, prout etiam Fratrum nostrorum S. R. Ecclesiæ Cardinalium expocit devotio, Nosque in Domino conspiciamus expedire.

§. 3. Sane considerantes Ecclesiam Urbinatensem Sedi Apostolicæ immediate subiectam, cui Venerab. Frater noster Felix Episcopus Urbinaten. præesse dignoscitur, & ad quam alias regressus, seu accessus, & ingressus per celsum, vel decessum dicti Felicis Episcopi, ac forsan in certos alios tunc expressos eventus, Dilecto filio nostro Julio S. Petri ad Vincula Diacono Cardinali de Urbino nuncupato Apostolica auctoritate concessus existit, inter alias illarum partium Cathedrales Ecclesias insignem, ac nobilem, necnon Civitatem Ducatus titulo, egregiarumque Personarum multitudine celebrem, ac Cleri, & Populi numerositate decoratam, Metropolitana prælatione merito dignam existere; Quodque si Ecclesia ipsa Urbinaten. in Metropolitanam, & in ea una Archipresbyteratus nuncupandæ Dignitates erigerentur, necnon Callien., Senogallien., Pisaurensem, Forosempronien., Feretran., & Eugubin., etiam Sedi præfate immediate subiectæ, & in Ducatu Urbinatenfi consistentes Ecclesiæ illi Metropolitanico jure subijcerentur, non solum Ecclesiæ, ac Civitatis, & Ducatus Urbinaten. decori, ac venustati; sed etiam Callien., Senogallien., Pisaurensem, Forosempronien., Feretran., & Eugubinæ Ecclesiarum prædictarum, ac illis pro tempore præsidentium Prælatorum, necnon dilectorum filiorum Cleri, & Populi Civitatum, & Ducatus earumdem commoditatibus, & utilitatibus plurimum consulere.

§. 4. Ex his, & nonnullis aliis rationabilibus causis, præfate Julio Cardinali, qui Mensæ Episcopali dictæ Ecclesiæ Urbinaten. ultra illius fructus annuos 500., & Archipresbyteratu 100. & Decanatu præfatis alia 100. scuta ex bonis suis patrimonialibus pro illorum dote, annuatim donavit, & assignavit, hoc summpere desiderante, ac nobis desuper supplicante: habita super his cum Venerabilib. Fratrib. nostris deliberatione matura, ad Omnipotentis Dei laudem, & honorem, necnon totius Militantis Ecclesiæ Gloriam, prædictam Ecclesiam Urbinatensem in Metropolitanam cum Archiepiscopali dignitate, ac omnimoda Jurisdictione, & superioritate, necnon Pallii, & Crucis delatione, ac aliis Metropolitanicis Insigniis, necnon in ea unum Archipresbyteratum pro uno Archipresbytero, ac unum Decanatum, quæ inferiores inibi dignitates existant pro uno Deca-

no, qui

Constitutio præd. Pii IV.

Causa, quæ præd. Pont. impulerunt.

Erectio præfate Ecclesiæ Urbinatenfis in Metropolitanam; cum subiectione eidem nonnullarum Ecclesiar. inter alias Eugubina.

no, qui post Præpositum, & Archidiaconum, ac ante omnes Canonicos ejusdem Ecclesiæ Urbinaten. Stallum in Choro, locumque, ac vocem in Capitulo ipsius Ecclesiæ habeant, de ipsorum fratrum consilio, & auctoritate Apostolica, tenore præsentium perpetuo erigimus, & instituimus, ac eidem Ecclesiæ Urbinaten., Calliensem, Senogallien., Pisauren., Forosempronien., Feretran., & Eugubin. Civitates, & Diocæses cum illarum districtu, ac Territorio pro ejus Provincia, ac Præsules pro tempore existentes pro suis suffraganeis Episcopis, necnon dilectos filios Capitula ipsarum Callien., Senogallien., Pisauren., Forosempronien., Feretran., & Eugubin. Ecclesiarum, ac Clerum, & Populum Callien., Senogallien., Pisauren., Forosempronien., Feretran., & Eugubin., Civitatum, & Diocesium pro suis Provincialibus Callien., videlicet, & Senogallien., Pisauren., Forosempronien., & Feretran. ex nunc Venerabilium Fratrum nostrorum Callien., Senogallien., Pisauren., Forosempronien., & Feretra. Episcoporum ad hoc expresso accedente consensu: Eugubinam vero Ecclesiam præfatas ex nunc, prout ex tunc, & e contra, cum Venerabilis Fratris nostri Mariani Episcopi Eugubin., & (cui alias, regressus, seu accessus, & ingressus ad ipsam Ecclesiam Eugubin. in certos tunc expressos eventus dicta auctoritate concessus fuit) dilecti filii nostri Jacobi S. Mariæ in Cosmedin. de Sabellis nuncupati accesserit assensus, alias ipsius Ecclesiæ Eugubin. vacatione pro tempore occurrente, perpetuo concedimus, & assignamus, necnon Mensæ Episcopali Ecclesiæ Urbinaten. hujusmodi 500., & Archipresbyteratui 100., ac Decanatu præfatis alia 100. scuta per dictum Julium Cardinalem, ut præfertur, donata, & assignata, etiam perpetuo applicamus, & appropriamus. Necnon eosdem Præsules, Clerum, & Populum, quo ad omnem Metropolitanam, Archiepiscopalem Superioritatem, Jurisdictionem, & Jura pro tempore existenti Archiepiscopo Urbinaten. subiectos esse, & tanquam membra capiti obsequentes, ac per eos de Archiepiscopalibus Juribus responderi debere volumus.

Claufula.

§. 5. Decernentes ex nunc irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrarum erectionis, institutionis, concessionis, assignationis, applicationis, appropriationis, voluntatis, & Decreti, infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Dat. Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ MDLXIII. Prædie nonas Junii Pontificat. nostri Anno IV.

Narrantur ordine controverfæ omnes hinc ortæ Urbinateni inter, & Eugubina Ecclesiæ.

Principio a Mariano Episcopo, & Cardinale de Sabellis nuncquam erectioni assensus præstitus.

§. 6. Expeditis itaque, editisque a Pio Prædecessore præsertis literis Apostolicis, ac Urbinatenfis Ecclesiæ ad Metropolitanam dignitatem, & præminentiam evecta, omnes, & singuli in eisdem literis designati Episcopi, & suffraganei constituti, præterquam Episcopus Eugubinus, & Cardinalis de Sabellis Eugubina Ecclesiæ Reservatarius hujusmodi Erectioni Ecclesiæ Urbinaten. in Metropolitanam per se, vel Procuratores ad id ipsi specialiter deputatos expresse, sicut asseritur, consenserunt, & subinde Archiepiscopum Urbinatensem, ut verum, proprium, atque legitimum Metropolitanam agnovērunt, debitamque subjectionem illi, tanquam membra capiti præstiterunt, & adhuc quiete, ac pacifice, absque ulla profus querela, aut contradictione præstant, memoratus autem

Eugubina Ecclesiæ Episcopus, tunc Marianus de Sabellis, non modo antedictæ erectioni assensum, ut desertur, non præbuit, sed suæ insuper Ecclesiæ libertatem, & antiquam immediatam Sedi Apostolicæ subjectionem tueri fatagens, cum anno 1568. juxta Sacr. Tridentini Concilii dispositionem pro Synodo Provinciali Urbinatensem Metropolim elegisset, ejusmodi electionem facere declaravit, ac solemniter protestatus fuit, salva in omnibus præfata Ecclesiæ Eugubina exemptione, ac immediata summo Pontifici subjectione, itaut per hunc actum eidem Ecclesiæ nullum unquam præjudicium irrogetur, & non alias, aliter, nec alio modo.

§. 7. Verumtamen postquam præfati Marianus Episcopus, & Cardinalis de Sabellis Reservatarius ex hac mortali vita migrarunt, Urbinatenfes Archiepiscopi existimantes ex præscripto memoratæ Piæ Constitutionis non amplius requiri consensum Præsulis Eugubini, illico jus Metropolitanum in Eugubina Civitate, ejulque Diocæsi exercere cœperunt, atque multiplices tam voluntariæ, quam contentiosæ Jurisdictionis actus, ut expositum Nobis fuit, utrobique pacifice exercuerunt, & causas præsertim appellationum a Curia Episcopali Eugubina pluries cognoverunt, & judicarunt; Quin etiam ipsimet Eugubini Præsules per ea tempora sese Archiepiscopi Urbinatis suffraganeos aperte facti fuerunt, nam pluries occasione provisionis ejusdem Eugubina Ecclesiæ a Summo Romano Pontifice sibi expediti curarunt literas commendatitias nuncupatas, quibus præfato Archiepiscopo mandabatur, ut eosdem Præsules, Ecclesiamque illis commissam suffraganeam suam benigne respiceret, eosque pro Sedis Apostolicæ reverentia propensius commendatos haberet; ac insuper unus ex eisdem Episcopis in binis relationibus Status Ecclesiæ Eugubinae juxta Constitutionem piæ itidem me. Sixti Papæ V. Prædecessoris nostri Congregationi Venerabil. Fratrum nostrorum S. R. Ecclesiæ Cardinalium Concilii Tridentini interpretum oblatis, eandem Ecclesiam memorato Archiepiscopo Urbinatenfi subiectam esse dilerte affirmavit.

§. 8. Hæc autem omnia, sicut accepimus, contigerunt ab obitu prædicti Mariani Episcopi usque ad annum circiter 1660. Quo sane anno Alexander Sperellus tunc Episcopus Eugubinus studiis indulgens illorum Civium, qui Urbinatenfi Metropolitanato subesse ægro animo patiebantur, debitam, & usque ad illud tempus præstitam eidem Metropolitanato subjectionem detegere constituit. Quocirca Archiepiscopus Urbinaten., tunc Jacobus de Angelis, postea S. R. E. Cardinalis, ut suum jus Metropolitanum tueretur, adito Cameræ nostræ Apostolicæ Generalis Auditoris Tribunali, productisque in eo præsertis literis Apostolicis Pii Prædecessoris, Monitorium consuetum super earum observatione sibi concedi, & Eugubino Episcopo deinde præsentari curavit. Cumque idem Episcopus circa initium sequentis anni 1661. prædicto Monitorio se opposuisset, Archiepiscopus intermissa intentati iudicii prosecutione, recursum habuit ad re. me. Alex. PP. VIII. Prædecessorem pariter nostrum, a quo rescribi obtinuit præfata Congregationi S. R. E. Cardinalium Tridentini Concilii Interpretum, ut hujusmodi causam summarie, & sine figura iudicii, prout de jure cognosceret, ac terminaret. Proposita igitur paulo post in eadem Congregatione, ac mature discussa præfata controversia, cum plures, & graves hinc inde fuissent excitatæ difficultates, definita non fuit, & adhuc ibidem pendet indecisa.

§. 9. Interea vero etfi Archiepiscopi Urbinatenfes, ne suis juribus cessisse viderentur, Metropolitanica omnia in Eugubinos exercere studue-

Post hujus obitum Urbinatenfes Archiepiscopi. jus Metropolitanum in Eugubina Diocæsi pacifice exercuerunt.

Dentio anno 1660. sub Alexand. Sperello Episc. Eugubino orta contr. versis. quæ Cong. Concilii remissa, definita non est.

Deinceps semper indecisa mansit.

rint, hi tamen parere semper detraharunt. Quamobrem in novissima Ecclesie Eugubinae propositione habita in Consistorio die 11. Aprilis 1707. pia me. Clemens PP. XI. Prædecessor etiam noster, cui cæteroquin Archiepiscopi Urbinatis jura satis nota, atque conspecta erant, ne in Patriam indulgentior videretur, pro eximia animi sui moderatione enunciati permisit prædictam Ecclesiam esse Sedi Apostolicæ immediate subjectam; Simul tamen præfati Urbinatenis Archiepiscopi rationibus consultum volens aperte declaravit, & in literis Apostolicis exprimi voluit se per hoc non intendere juribus Ecclesie Metropolitanæ Urbinatenis circa prætentum Jus Metropolitanicum quomodolibet competentibus in aliquo præjudicare, & Nos ipsi huic inhærentes exemplo, ac eadem plane mente, Venerabilem Fratrem Fabium hodiernum Episcopum Eugubinum ad Concilium Romanum, quod nunc maxime, benedicente Domino, celebramus, tamquam Ecclesie in Romana Provincia constitutæ Præsulem evocari, ejusque Sessionibus, atque etiam præsynodalibus Congregationibus coram Nobis pluries habitis interesse volumus, & mandavimus, tametsi ex iis, quæ hac eadem occasione tam pro parte Archiepiscopi Urbinatis, quam pro parte Episcopi Eugubini, etiam scripto, prolixè Nobis exposita fuerunt Archiepiscopi Jura potiora, solidioribusque fundamentis innixa viderentur.

Causæ præfentis Constitutionis.

§. 10. Nunc autem pro ea, quam gerimus omnium Ecclesiarum sollicitudine attente considerantes incommoda, perturbationes, atque dispendia, tum etiam offensiones, & scandala, animarumque pretiosissimo Christi Sanguine redemptarum detrimenta, quæ ab hujusmodi inter Sacros Antistites excitatis dissidiis promanare solent, inter quos cæteroquin pacis tranquillitatem, charitatis fervorem, & concordie studium vigere maxime decet, necnon animo reputantes non modo congruere, verum etiam summopere æquum, justumque esse, ut ea, quæ ab Apostolicæ Sedis auctoritate, ac providentia maturo, seduloque præmissis examine, semel sancita, & constituta fuerunt, integrum, omnimodumque consequantur effectum, ac insuper amplitudinem, & præstantiam respicientes antedictæ Civitatis nostræ Urbinatenis, quæ præter Archiepiscopalem, qua insignita refulget dignitatem omni tempore totius Urbinatenis Ducatus Princeps, & Caput extitit, illustriumque Virorum copia perpetuo floruit, quæque nostris præsertim diebus antiqua sua decora, & laudes majorem in modum auxit, immo ad summum extulit culmen, cum felicem, faustumque dederit ortum natalibus nedum memorati Clementis Prædecessoris, qui Catholicam Ecclesiam diu per sancte gubernavit, sed duorum etiam illius ex Germano Fratre Nepotum, videlicet Dilecti filii nostri Annibalis Tit. S. Clementis Presbyteri S. R. E. Cardinalis Albani S. Clementis nuncupati, ejusdemque S. R. E. Camerarii, & Dilecti pariter Filii nostri Alexandri S. Mariæ in Cosmedin. Diaconi S. R. E. itidem Cardinalis Albani nuncupati, qui fidelem, sedulamque operam in regimine universalis Ecclesie Nobis jugiter impendere non desistunt, suisque præclaris virtutibus communi eorum Patriæ non modicum splendorem, ac ornamentum adjiciunt: Quibus plane conspicuis ejusdem Civitatis nostræ Urbinatenis prærogativis adducti, non ita pridem illius Metropolitanæ Ecclesie quatuor Dignitatibus, & quindecim Canonicis præsentibus, & futuris, ut tam in Civitate, quam in Diocesi Urbinateni, absente, vel præsentem Archiepiscopo, sive interveniente Ditionis Urbinaten. S. R. E. prædictæ de Latere Legato in Missis, Vesperis, & Laudibus solemniter decantandis, ac etiam in processionibus,

cæterisque omnibus Ecclesiasticis functionibus, in quibus Sacra adhibentur paramenta, Mitra, aliisque Indumentis, & paramentis tantum ad instar Abbatum usum Mitræ habentium, uti libere, ac licite possint perpetuo concessimus, & indulgimus; Eisque præterea, ut in eorum armis, atque insigniis Mitram apponi facere, & addere valeant, licentiam pariter, & facultatem benigne impertiti sumus, quemadmodum in literis Apostolicis anno Incarnationis Dominicæ 1724. tertio Idus Augusti a Nobis desuper expeditis plenius, ac uberius continetur.

§. 11. Hinc igitur est, quod Nos prædictam inter Venerabiles Fratres Archiepiscopum Urbinaten., & Episcopum Eugubinum vigentem controversiam pro paternæ nostræ vigilantie debito profus evellere, & submovere, ac ut nullis unquam futuris temporibus fuscitari possit, opportune providere cupientes, illiusque circumstantias, statum, & merita, necnon dictorum Præsulum, & quorumcumque aliorum interesse habentium Jura, actiones, rationes, & præsentiones, earumdemque Ecclesiarum qualitates, situationes, & confinia, cæteraque omnia, & singula in præmissis, & circa ea necessario exprimenda, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, eandem controversiam in statu, & terminis, in quibus modo reperitur, a memorata Congregatione S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini interpretum, necnon ab Auditoris Generalis Causarum Camerae nostræ Apostolicæ, & quibuscumque aliis Tribunalibus, in quibus eam forsan agitari contingeret, cum omnibus, & singulis ejus incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis, & connexis, totoque negotio principali, Apostolica Auctoritate tenore præsentium ad Nos avocamus, illamque penitus, ac omnino supprimimus, extinguimus, & abolemus, præfatisque Archiepiscopo Urbinateni, & Episcopo Eugubino, necnon Capitulis, & Canonicis earumdem Ecclesiarum, omnibusque aliis, & singulis personis in lite, & Causa prædictis interesse habentibus, seu quomodolibet habere prætendentibus, perpetuum, ac inviolabile silentium imponimus.

Prædicta controversia penitus aboletur.

§. 12. Præterea motu proprio, ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura Constitutione præinsertas Pii Prædecessoris literas, ac omnia, & singula in eis contenta, atque disposita amplissime confirmamus, approbamus, ac innovamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis nostræ vim, robur, atque munimen adjicimus, ac quatenus opus sit, easdem literas adversus quemcumque non usum, seu contrarium usum, qui quoquo modo prætendi posset, restituimus, pristinumque in statum reponimus, ac plenarie reintegramus, easque ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum, ac præsertim a moderno, & pro tempore existente Episcopo Eugubino, in posterum inconcasse, ac irrefragabiliter observari volumus, præcipimus, & mandamus.

Confirmatur relata Pii IV. Constitutio.

§. 13. Ad hæc, ut omnis ansa, & fomentum quibuscumque ulterioribus litibus, & contentio-nibus de cætero præcidatur, ac profus & medio tollatur, præfatos Episcopum Eugubinum, ejusque Clerum, & Populum (etiamsi Præsulis Eugubini consensus erectioni præfate Metropolitanæ Urbinaten. numquam accesserit, & propter hunc, vel alios quantumvis substantiales defectus, Piana Constitutio prædicta in Civitate, & Diocesi Eugubina nunquam usu recepta, nec observata fuerit) Archiepiscopo Urbinati pro tempore existenti subjectos esse, & tanquam membra Capiti, morem gerere, ac per eos de Archiepiscopali Juribus responderi debere

Denuo Eugubina Ecclesia Archiepiscopo Urbinati subjecta declaratur cum quibusdam ordinationibus.

motu,

motu, scientia, ac potestatis plenitudine similibus volumus, decernimus, statuimus, & declaramus; Quin etiam ad majorem, & abundantiorē cautelam prædicti consensus defectum quatenus de Jure necessario requireretur; Apostolica auctoritate tenore presentium supplemus, & præfatam Episcopum, ejusque Clerum, & Populum Urbinati Archiepiscopo quoad omnia Jura Metropolitana supra enunciata motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus de novo subjicimus, & subiectos esse volumus, & quatenus opus sit, Civitatem, & Diocesim prædictas a Provincia nostra Romana perpetuo separamus, avellimus, & dismembramus, illasque præfatæ Metropolitanæ Urbinaten. in perpetuum attribuimus, concedimus, & assignamus, ac pro separatis, avulsis, & dismembratis, ac respective attributis, concessis, & assignatis, ut supra, haberi volumus, & mandamus, itaut modernus, ac pro tempore existens Archiepiscopus Urbinas de cætero in Civitate, & Diocesi Eugubina prædictis omnia, & singula Jura metropolitana pacifice exercere, ac Episcopum Eugubinum, ut suæ Ecclesiæ suffraganeum consecrare, ad Synodum Provinciale evocare, cæteraque omnia ad Archiepiscopum munus, & officium de jure, vel consuetudine, aut alias quomodolibet spectantia, & pertinentia, facere, gerere, procurare, administrare, & exequi libere, ac licite valeat, & vicissim modernus, ac pro tempore existens Episcopus Eugubinus prædicto Archiepiscopo, tanquam membrum Capituli obsequentes ad omnia, & singula teneatur, & obligatus sit, ad quæ alii suffraganei suis Ecclesiis Metropolitanis, & Archiepiscopis Metropolitanis de Jure, vel consuetudine, aut alias quomodolibet tenentur, & obligati existunt, quæque cæteri omnes Suffraganei, quos Pius Prædecessor in antedictis literis Urbinatenf. Metropolitanis concessit, & assignavit, hæcenus pacifice præsterunt, & præstant, prædictamque Eugubinam Ecclesiam deinceps, & perpetuis futuris temporibus inter alias suffraganeas memoratæ Metropolitanæ Urbinaten. annuerandam, & censendam, & sub ipsa Provincia Urbinaten. comprehensam, & nullatenus ab ea exemptam, nec Sedi Apostolicæ immediate, sed Archiepiscopo præfato quoad Archiepiscopalia, Metropolitana, & Provincialia Jura, & Jurisdictiones subjectam esse, & fore sancimus, præcipimus, & mandamus.

Clausulæ peculiare.

§. 14. Decernentes pariter easdem presentes literas semper, & perpetuo validas, firmas, ac efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, ac nullo unquam tempore ex quocumque capite, vel qualibet causa, quantumvis legitima, & Juridica, etiam ex eo, quod aliqua ex præmissis, narratis, ac expositis non subsisterent, & Episcopus, Capitulum, & Canonici dictæ Ecclesiæ, Eugubinæ, & quicumque alii cujuscumque gradus, dignitatis, & conditionis existant in præmissis omnibus, & singulis, & circa ea quomodolibet, & ex quavis causa, ratione, titulo, & occasione Jus, vel interesse habentes, seu habere prætendentes, illis non consenserint, aut ad ea vocati, & auditi, & causæ, propter quas eadem presentes emanarint in Consistorio nostro, vel alibi, vocatis vocandis, & prævis debitis tractatibus, ac servatis, & adhibitis solemnitatibus, & aliis de Jure, vel consuetudine, vel juxta Constitutiones, & Ordinationes Apostolicas, aut Ecclesiæ prædictæ Statuta, privilegia, & Indulta, etiam Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roborata, aut alias quomodolibet requisitis, & in similibus necessariis examinata, verificata, ac justificata non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, seu invaliditatis vitio, vel inten-

tionis nostræ, aut Jus, vel Interesse habentium consensus, aut quolibet alio quantumvis magno, substantiali, inexcogitato, & inexcogitabili, ac specificam, & individuum mentionem, ac expressionem requirente defectu, sive etiam ex eo, quod in præmissis, eorumque aliquo solemnitates, & quævis alia de Jure servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite a Jure, Statuto, vel consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissima, totalisque læsionis, aut quocumque colore, prætextu, ratione, vel causa, etiam in corpore Juris clausa, & quantumvis justa, rationabili, legitima, juridica, pia, privilegiata, & tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate nostra, & aliis superius expressis nullibi appareat, nec alias probari possint, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos Juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperiitionis oris, reductionis ad viam, & terminos Juris, aut aliud quodcumque Juris, vel facti, aut gratiæ, vel Justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet etiam motu simili concessio, vel impetrato, aut emanato uti, seu se juvare in Judicio, vel extra posse, neque ipsas presentes sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum, & dispositionum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores Nostros, Romanos Pontifices pro tempore existentes, & Sedem Apostolicam prædictam, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, & ex quibuslibet causis, & sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuslibet clausulis, & Decretis, etiam in eis de eisdem presentibus, earumque toto tenore, ac data specialis mentio fieret, pro tempore factis, & concessis, ac faciendis, & concedendis comprehendendi, sed tanquam ad majus bonum, & Ecclesiasticarum Personarum prædictarum quietem, ac pacem tendentes, semper, & omnino ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum, ac eum in quo antea quomodolibet erant, statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data quomodolibet eligenda concessas esse, & fore; Sicque & non aliter, in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, aut Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, aut alios quoscumque quavis auctoritate, potestate, prærogativa, & privilegio fungentes, ac honore, & præminencia fulgentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate in quocumque Judicio, & quacumque Instantia judicari, & definiri debere, & si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, ac inane decernimus, & declaramus.

§. 15. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, aliisque in contrarium præmissorum quomodolibet editis, vel edendis, etiam in Synodalibus, provincialibus, universalibusque Conciliis specialibus, vel generalibus, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac prædictarum Ecclesiarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, styllis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, &

litteris Apostolicis, illis, eorumque Superioribus, & Personis, ac locis quibuscumque, etiam specifica, & expressa, ac individua mentione dignis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis in genere, vel in specie, etiam Motu pari, ac consistorialiter, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus, in contrarium præmissorum concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis, etiam in eis caveatur expresse, quod illis per quascumque litteras Apostolicas, etiam motu simili pro tempore concessas, & quascumque etiam derogatoriis derogatorias in se continentes clausulas derogari non possit, neque censeatur eis derogatum; Quibus omnibus, & singulis etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut quæcumque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & clausulas, etiam quantumvis prægnantes, plias, privilegiatas præsentibus pro plene, & sufficienter ac de verbo ad verbum nihil penitus omisso, insertis, expressis, & specificatis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum omnium, & singulorum validissimum effectum hac vice dumtaxat latissime, & plenissime, & sufficienter, necnon specialiter, & expresse, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Infiguntur
pœnæ in
contravento-
res.

§. 16. Nulli ergo omnino hominum liceat Nostram hanc paginam avocationis, extinctionis, confirmationis, declarationis, voluntatis, subjectionis, Mandati, decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto Decimo Kalendas Junii Pontificatus Nostri Anno Primo.

LX.

Confirmatur Decretum Magistri Generalis Minorum de Observ. approbans bipartitam quandam alternativam officiorum Provinciæ S. Saturnini Martyris d. Ordinis.

De alternativa officiorum pro Provinc. S. Anton. in Lusitania Min. de Observ. Discale. vide Inn. XIII. Const. ed. 1721. Jun. 16. P. 1. Et hujus Pontificis Const. ed. 1725. Jun. 25. P. 2. agit de Alternativa officiorum Min. de Observ. Provincia Sicilia.

Dat. 9. Jun.
1725. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

Nuper pro parte dilecti filii Antonii Mula Procuratoris Provinciæ Sancti Saturnini Martyris Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia ab illius Definitorio specialiter deputati Nobis exposito, quod alias nempe die 19. Februarii 1706. ad pacem in præfata Provincia perpetuo servandam, ac seditiones exterminandas, quæ in distribuendis Officiis, & muneribus ipsius Provinciæ oriri poterant, omnium voto, & consensu stabilita fuerat Alternativa inter Fratres Montanos ex una, & Campefinos ex altera partibus, scilicet, quod quando Minister Provincialis cum duobus Definitoribus erit ex una parte, Custos cum aliis duobus Definitoribus fiat ex alia,

Alternativa prædicta a Fratribus dictæ Provincie stabilita.

& sic viceversa eligendo in primo Capitulo celebrando post hujusmodi concordia confirmationem Ministrum Provinciale ex parte Montanorum; Item ex undecim Guardianis eligendis in præfata Provincia quinque quidem ex parte ejusdem Ministri Provincialis; reliqui vero sex ex parte Custodis, ac insuper convenerant, quod Confessarius Monialium Monasterii Sanctæ Lucie assumendus sit ex parte, ex qua assumptus fuerit idem Provincialis, & quod Lectores tum Philosophiæ, tum Sacra Theologiæ, & Verbi Dei Prædicatores, qui Conventuales dicuntur æqualiter utrique parti distribuantur, & in casu vacationis ex quacumque causa provenientes, subrogatio fiat juxta formam Constitutionum generalium dicti Ordinis auctoritate Apostolica confirmatarum, ubi vacatio acciderit. In admittendis autem ad habitum nova alterativa servanda erit, sed probata idoneitate, servatisque juxta Statuta generalia Ordinis prædicti servandis indifferenter admittantur, dummodo in Regno Sardinie sint nati, & hæc omnia a præfata Provincia concordata a Definitorio Generali die 22. Maji 1723. speciali Decreto sub nullitatis pœna confirmata fuerant; ideoque pro parte d. Antonii etiam totius Provinciæ hujusmodi nomine Nobis supplicato, ut concordiam, & Alternativam prædictam approbare, & sub eadem pœna observari mandaremus.

§. 1. Nos supplicem libellum super præmissis Nobis porrectum ad Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam remisimus, quæ quidem Congregatio per suum Decretum die 20. Aprilis proxime præteriti editum, attenta relatione dilecti filii moderni Commissarii Generalis Curie ejusdem Ordinis benigne commisit dilecto pariter filio illius Ministro Generali, ut veris existentibus narratis, & quatenus ita in Domino expedire censuisset, superscriptas Concordiam, & Alternativam pro suo arbitrio, & conscientia approbare, atque confirmaret, & in posterum ab omnibus sub pœna nullitatis servari mandaret. Unde dictus Minister Generalis in vim facultatis sibi sic attributæ edidit Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet:

A Pontifice renissa illius approbatio ad Congregationem Episcop. & Regul.

Ab illa ad Ministrum Gen. Ordinis.

A quo Decretum hoc emanavit.

§. 2. Cum sicut accepimus, ex retroscripto Decreto Sacra Congregationis negotiis Episcoporum, & Regularium præpositæ Provincia Nostra Sancti Saturnini Martyris in Regno Sardinie ad eandem Sacram Congregationem supplici Libello recurrerit pro Confirmatione cujusdam Concordiæ, & Alternativæ communi voto, & consensu decise, & stabilita die 19. Februarii anni 1706. approbata, necnon a Definitorio Generali in Capitulo ultimo Romæ celebrato, Decreto speciali emanato die 22. Maji 1723., atque eadem Congregatio audito Patre Commissario Generali Curie pro familia Ultramontana, attentaque ejusdem relatione, arbitrio, & conscientia nostra, prout in Domino expedire censuerimus convenerit præ-narratam Concordiam, seu Alternativam approbare, & confirmare, atque ad ejus firmiorem observationem omne robur opportunum adicere. Nos propterea hujusmodi facultate, & commissione, quam reverenter accepimus utentes, certiores effecti de veritate narratorum, Deum, ac bonum commune præfate nostre Provinciæ præ oculis habentes dicimus, censemus, ac declaramus præfatam concordiam, seu Alternativam opportunam, quin & necessariam fore ad eliminandas discordias, quæ ex distributione Officiorum, tam majorum, quam inferiorum in Capitulis tam Provincialibus, quam intermediis oriri contingunt, pacemque communem perpetuo firmendam; eamque propterea approbamus, & confirmamus, atque futuris temporibus perpetuo sub pœna nullitatis cujuscumque attentari contra ipsam. Sic nimirum, ut bipartita Provincia inter Montanos, & Campefines alternativam in posterum inviolabiliter servetur